

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

spalio

31 d.

Seštadienis

Nr. 128 (4321)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

PENKMEČIO RITMAS

Pramonės darbuotojai sutinka Didžiojo Spalio 64-ąsias metines pasiekę pirmuosius laimėjimus, įgyvendindami TSKP XXVI suvažiavimo nubrėžtą vienuoliktą penkmečio darbų programą. Tai rodo TSRS ir Lietuvos TSR statistikos organų pranešimai apie įmonių darbą per devynis 1981 metų mėnesius. Salies industrija įvykdė bendrosios produkcijos išleidimo planą. Respublikos pramonė viršijo prekinės produkcijos realizavimo, darbo našumo didinimo ir svarbiausių rūšių dirbinių gamybos užduotis.

Respublikos įmonėse bendroji gamyba ir darbo našumas išaugo palyginti su atitinkamu praėjusių metų laikotarpiu kiek daugiau, negu vidutiniškai šalyje: atitinkamai 4,4 ir 3,3 bei 3,8 ir 2,6 procento.

Tarybinų žmonių praktiniuose darbuose jau ryškėja partijos nurodyta svarbi vienuoliktą penkmečio kryptis — didinti liaudies vartojamų prekių gamybą. Salies pramonė patiekė gyventojams viršplaninių sluvių, baldų, rūšių indų, laikrodžių. Įmonės, gaminančios lengvosios ir maisto pramonės mašinas ir buitinius prietaisus, pasiekė vieną aukščiausių gamybos prieaugių. Respublikoje kultūriniai-buitiniai ir ūkio apyvokos prekių pagaminata dešimtdaliu daugiau, negu per atitinkamą praėjusių metų laikotarpį. Tačiau respublikos maisto pramonė gamybą kiek susiaurino, nes žemės ūkis sunkiai įveikia pastarųjų nepalankių metų padarinius.

Ir toliau sparčiai buvo vystomos pramonės šakos, kurios dideliu mastu lemia liaudies ūkio pažangą. Tarp šakų, pasiekusių didžiausius

gamybos prieaugius, — šalies chemijos, elektrotechnikos, staklių ir įrankių gamybos, prietaisų, automatizavimo priemonių ir valdymo sistemų gamybos pramonė.

Labai padidėjo pramonės parama kalmui. Mineralinių trąšų gamybos augimo tempai šalyje buvo beveik trigubai didesni už bendrąjį pramonės ugdymo vidurkį. Daugiau kaip dešimtdaliu padidėjo gyvulininkystės ir pašarų ruošimo mašinų gamyba. Respublikos pramonė gerokai daugiau išleido žemės ūkio, gyvulininkystės, pašarų ruošimo mašinų atsarginių dalių, o ypač — žolės miltų agregatų.

Toliau gerėjo gaminių kokybė, buvo atnaujinamas ir plečiamas jų asortimentas, daugiau produkcijos žymima kokybės ženklais.

Teigiamų rezultatų duoda pirmiausia Maskvos įmonių kolektyvų pavyzdžiu besiplečiantis patriotinis sąjūdis plėsti gamybą nedidinant dirbinių skaičiaus. Padidinus darbo našumą, respublikoje gauta 86 procentai pramonės gamybos prieaugio. Tai neblogas rodiklis. Deja, atskirose šakose, kaip maisto, statybinių medžiagų, vietinėje pramonėje, smarkiai nuo jo atsiliekama.

Dar yra įmonių, kurios neįvykdo gamybos ir darbo našumo didinimo užduočių. Popieriaus, kartono, statybinių stiklo, dviračių paaugliams, konservų, nenugriebto pieno produkcijos respublikoje pagaminta mažiau, negu planuota.

Pramonės darbuotojai, pažymima TSRS CSV pranešime, imasi priemonių, kad būtų geriau naudojami rezervai, šalinami esanti trūkumai, gaminama daugiau ir geresnės produkcijos.

(ELTA)

Gyvulininkystė — spartuoliško darbo frontas

Neatidėliotinos priemonės kiaulininkystei intensyvinti

Siemiet rajono kiaulių augintojai pasiekė tam tikrų laimėjimų. Per 3 šiuo metų ketvircius vidutiniškai iš kiekvienos pagrindinės paršavedės gauta po 15 paršelių, pagerėjo pagrindinių ir pakaltinių paršavedžių visumas. Kiaulienos gamyba 100 ha žemės ūkio naudmenų, lyginant su pereinamųjų metų tuo pačiu laikotarpiu, spalio 1 dieną padidėjo Levaniško kolūkyje 11,9 proc., „Atžalyno“ kolūkyje — 15,1 proc., o kiaulienos realizacija 100 ha ariamos žemės kolūkyje padidėjo 29,6 proc., „Aukštakalnio“ — 21,4 proc., Levaniško kolūkyje — 16,5 proc.

Gerai tvarkomasi rajono ūkių veislinėse kiaulių fermose. Kasmet „Anykščių šilėlio“ veislininkystės ūkyje išauginama ir paroduojama ne tik rajone, respublikoje, bet ir už respublikos ribų po 1000—1200 veislinių kiaulių. Tai didelis laimėjimas šioje fermoje triušiančio darbštus ir darnaus kolektyvo, kurio pasiekimams nemaža įtakos turėjo ir vyr. zootechnikės E. Visockienės, fermos vedėjos D. Samulienės bei zootechnikų-selektininkų V. Trofimovos ir V. Dieckienės skiriamos pastangos.

„Lenino keliu“ kolūkio kiaulių fermoje atliekamas veislinis darbas buvo labai gerai įvertintas Visasąjunginiame žemės ūkio darbuotojų konkurse. Šio kolūkio kiaulių fermos darbuotojams buvo įteiktas apdovanojimas „automobilis „Moskvič“ ir 2000 rub. premija.

Sudėtingomis šiuo metų sąlygomis neblogų rezultatų kiaulienai gamyboje pasiekė

Levaniško kolūkis. Čia mėšos balanse kiaulienai sudaro 55 proc. Vienam centnerui kiaulienai pagaminti su-naudojama po 7,4 cent paršarinių vienetų. Palyginti aukštą darbo našumą lygi šio kolūkio kiaulių fermoje padėjo pasiekti įdiegta vidutinė specializacija bei koncentracija. Levaniško kolūkyje vienoje vietoje laikoma 2100 kiaulių. Esant tokiai gyvulių koncentracijai, palyginti maža darbo sąnaudų sunaudojama produkcijos vienetui pagaminti. Fermoje triušia negausūs žmonių kolektyvas: 4 šerikai, 1 pašarų vežikas ir 2 pašarų ruošėjai. Jiems patiekta prižiūrėti stambias gyvulių grupes. Taip antai, 4—9 mėn. amžiaus penimas kiaules prižiūri Apolonija Abraškevičienė, fermoje dirbanti 14 metų. Moteris savo darbą pamėgo, triušia stropiai ir sąžiningai. Ji sugeba prižiūrėti ir pašerti net 300 bekonių. Tuoj po nujunkymo visos paršavedės prižiūri Apolonija Mikėnienė. Svarbiausia, ši moteris stebi, kad visos kiauless laikui būtų sukerintos. Jeigu ne vėliau, kaip 10 dienų po nujunkymo kiauless sukerinama, šerėjai už tai išmokama 50 kap. premoka. Kaip pasakoja fermos vedėja P. Mincienė, jokių bėdų dėl planingo kiaulių sukerimo čia nėra. Iš tikrųjų, tai labai svarbus dalykas, ypač prasidedančiu žiemėjimo laikotarpiu.

Tuo tarpu M. Melnikaitės kolūkyje šituo reikalu per maža rūpinamasi, daug veislinių kiaulių veltul šeriama, nes jos per ilgai išbūna nesukergtos. Per tris šiuo metų ketvircius kolūkyje kiek-

vienu pagrindinė paršavedė vidutiniškai apsisparšavo vos po vieną kartą.

Šią žiemą būtina taupiai naudoti pašarus, ekonomiskiau sudaryti racionus. Teks atsisakyti vien koncentracinio kiaulių šerimo. Sunku suprasti, kodėl „Vienybės“ kolūkyje nešeriama kiauless pašariniai šakniavaisiai. Pašariniai, puscukriniai ir cukriniai runkeliai ir šutintos bulvės yra labai vertingi pašarai, svarbi kiaulių raciono dalis. Teisingai planuoja pašarų naudojimą levaniškiečiai, nes šio kolūkio kiaulių racione pašariniai šakniavaisiai sudaro 65 proc.

Cukriniai runkeliai yra geras pašaras ir penimoms kiauless. Mokslininkų nustatyta, kad šeriant cukriniais runkeliais, kiaulių skerdienoje gaunama plones lašinius. Dėl to šie šakniavaisiai tinka ir bekonių šerimui. Jei cukriniai runkeliai sudarys 40 proc. skiriamo pašarų raciono, tai kiekvieno bekono šerimui galima sutaupyti 100 kg grūdų, o duodant 20 proc. — 55 kg grūdų.

Svarbu, kad žiemos sąlygomis kiauless skirtame racione nestokotų karotino. Jo trūkstant, gerų paršelių užauginti neįmanoma, nes jie gimsta silpniau išsivystę, lėčiau auga, daug jų pirmąją savaitę nugaišta. Kad taip neatsitiktų, sukerintos kiauless turi gauti kasdien po 0,5—1 kg žolės miltų, kiekvienoje fermoje reikia gaminti spyglių pastą.

Kiaulienai gamybos sėkmę lemia geras veterinarinės tarnybos darbas. Nebe pirmus metus stropiai darbuojasi „Svėturio“ kolūkyje veter. felčerė Roma Žasienė. Jos rūpesčiu visos paršavedės, kuiliai bei veisliniai prieaug-

liai kas mėnesį vitaminizuojami, paršelių anemijos profilaktikai duodama ferodeks-traninų preparatų ne vėliau kaip 2-ą dieną po gimimo, o po savaitės šis davinys pakartojamas. Tvarkinga šio kolūkio fermoje veterinari-nių-profilaktinių priemonių dokumentacija. Dėl to „Svėturio“ kolūkyje kiaulių kritimas būna, palyginti, nedidelis.

Kiaulių atsparumas įvairiems susirgimams priklauso ne tik nuo pilnavertio šerimo, bet ir nuo mikroklimato. Pastaroji sąlyga taip pat turi įtakos produktyvumui, augimui ir visumui. Bandytais nustatyta, jog tvarte, kurioje temperatūra tesiekia 3 laipsnius, penimos kiauless per parą priauga 24 procentais mažiau, negu esant 19 laipsnių, o 1 kg priesvorio jos atitinkamai sunaudoja penktadaliu daugiau pašarų. Tačiau spalio viduryje „Vienybės“ kolūkyje dar buvo nebaigtos remontuoti kiauless ir sukerintos paršavedės lebelai komos lauke. Maža dėmesio pastatų remontui, bal-tinimui, dezinfekcijai skiriama M. Melnikaitės kolūkyje.

Gerai pasiruošę žiemą sutinka „Anykščių šilėlio“, „Lenino keliu“, „Svėturio“ ir kitų kolūkių gyvulių augintojai.

Prasidedantis žiemėjimo laikotarpis iš kiaulių augintojų pareikalaus nemažą pastangų. Todėl labai kruopščiai reikia sutvarkyti kiauless ūkio natūralias, panaudoti papildomo pašarų apdorojimo priemones.

N. Cerniauskienė

Pasvalio tarprajoninės veislininkystės įmonės kiaulininkystės skvriaus vyr. zootechnikė

Paspartinkime linų realizaciją

Šiais metais rajono žemdirbiai išaugino palyginti neblogą linų derlių. Ypač gerai šie techninė kultūra užderėjo „Gimtosios žemės“, Levaniško, „Pirmyn į komunizmą“, „Ateities“, K. Staro ir „Už taiką“ kolūkiuose.

Didelė pažanga, auginant linus, padaryta „Ateities“ kolūkyje. Daugumą linų šis kolūkis realizavo valstybei tiesiai nuo lauko — apie 140 t. stiebeliais ir linų pluošto realizacijos planą įvykdė

68 proc. Linų derliaus doravimo darbus sumaniai organizavo kolūkio vyr. agronomas A. Skapas ir pirminko pavaduotojas V. Budreika. Tikimasi, kad linų pluošto pardavimo valstybei užduotis šiame ūkyje bus įvykdyta artimiausiomis dienomis.

Pastarosiomis savaitėmis linų realizacija valstybei buvo sulėtėjusi, nes žemdirbiai skubėjo doroti pašarinius šakniavaisius. Kadangi laukų darbai eina į pabaigą, reikia nedelsiant rūšiuoti linus, vežti juos į fabrikus ir užbaigti jų realizavimą iki gruodžio pradžios.

Darbo dar likę nemaža, nes iki spalio 28 dienos rajono ūkiai buvo išvežę į fabrikus tik 275 t pluošto ir tuo pačiu įvykdė tik 42 proc. šios produkcijos realizavimo metinės užduoties.

Sparčiai pristatę į fabrikus linų pluoštą „Gimtosios žemės“, K. Staro, „Už taiką“ kolūkiai, įvykdė 80—72 proc. šios produkcijos pardavimo užduoties. Bet dar labai nedaug pristatė linų valstybei „Anykščių šilėlio“, Cernia-chovskio, Levaniško kolūkiai.

Pirmiausia reikia realizuoti linų stiebelius, kurių nemaža yra „Anykščių šilėlio“ ir „Atžalyno“ kolūkiuose. Linų stiebeliai turi būti išrūšiuoti pagal spalvą ir ilgį, siekiant gauti aukštesnį numerį, o tuo pačiu ir didesnę pajamą.

Agr. J. Minkelis

600 karvių po vienu stogu

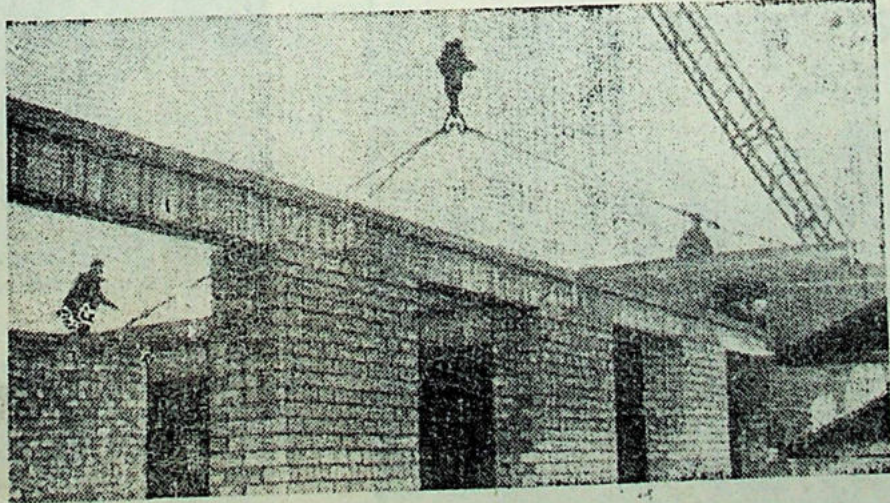
Kalbant apie geriausius Svėdasų kolūkio pieno gamintojus, su neslepiama pagarba minima Vytauto Linavičiaus pavardė. Nors jis karves melžia tik penkeri metai, bet doru ir sąžiningu triūsų visai trisdešimčiai vietos karvių melžėjų rodo sektingą darbo pavyzdį. Susumavus trijų metų ketvircių darbo rezultatus, jam vėl buvo pripažintas geriausiojo vardas. Antroji vieta atiteko Vandal Rimkuvienai, trečioji — jos darbo draugei Teklei Čirauskienai.

— Velksmingas, žmonių iniciatyvą mobilizuojantis

pieno fermos dirbantiųjų socialistinis lenktyniavimas teikia viltį, jog ūkis įstengs pasiekti melniuose įsipareigojimuose numatytąją ribą, ir iš kiekvienos karvės bus primelžta po 3253 kilogramus pieno, — tikisi Svėdasų kolūkio vyriausiasis zootechnikas R. Kubilius.

Šį rudenį prie buvusios 200 vietų karvėdės vietos statybininkai į vieną kompleksą įjungė dar dukart didesnius naujus tvartus. Kitaip sakant, iš visų ūky laikomų 787 karvių, 600 išsities po vienu stogu.

K. Litvinas

„Lenino keliu“ kolūkyje sparčiai statomas 20 vietų apšildomas garažas, automobilių dažymo cehas ir žemės ūkio aptarnavimo punktas, įgalinantis aptarnauti energingus traktorius K-700, T-150 ir kita žemės ūkio technika. Punktą bus aprūpinamas šiuolaikiniais įrengimais, sudėtinga diagnostine aparatu. J. Junevičiaus nuotraukoje: montuojamas traktorių garažo stogas.

KOMUNISTO ATSAKOMYBĖ

Anykščių mechanizuotos kolonos pirminėje partinėje organizacijoje — 37 komunistai, iš kurių neretai tenka trūkstį ne tik mūsų rajone, bet ir kitų kaimyninių rajonų atokiausiuose objektuose. Neatsitiktinai Kolonos kolektyvas, atlikdamas įvairius elektrifikavimo ir statybos darbus gana tolokai išsidėsčiusiuose objektuose, vis tik susiduria ne vien su gamybos valdyje pasireiškiančiais sunkumais, bet ir su tuo, kad ritmingesniai darbai neretai pakiša „koją“ užsakovai, laiku nesudarydami anykštiešiams elektromontuotojams tinkamo darbo fronto.

Tokių būdų šiemet dėl užsakovų kaltės Mechanizuotos kolonos darbuotojai negalėjo pradėti darbo vien aplinkinių rajonų objektuose, kuriuose susidaro ne mažesnė kaip apie 126 tūkstančių rublių rangos darbų apimtį.

Tačiau nežūrint šių kliūčių, kaip pabrėžė pirminės partinės organizacijos sekretorius P. Matelionis, darydamas pranešimą ataskaitinėje rinkiminėje partiniame susirinkime, Mechanizuotos kolonos kolektyvas šių metų devynių mėnesių rangos darbų užduotį savo jėgomis įvykdė 102,2 proc., o elektrifikavimo planinę užduotį — 104,8 proc. Ypač sėkmę lydėjo komunisto darbų vykdytojo E. Malausko vadovaujamą elektromontuotojų kolektyvą, kuris šių metų trijų ketvirčių darbų užduotį įvykdė 109,1 proc.

Susirinkime gero įvertinimo susilaukė tie partiečiai, kurie savo darbštumu ir pareigumu rodo sektiną pavyzdį ir iniciatyvą kitiems kolektyvo nariams. Teigiamai užsirekomendavo kolektyve

savo stonumų ekskavatorininkas P. Sabaliauskas, elektromonteris A. Garšanas, elektromontuotojų brigadininkas V. Vanagas, R. Leščinskas ir kiti komunistai.

Ir vis tik ataskaitinio partinio susirinkimo metu nestigo kritinių pastabų atskirų komunistų adresu, visų pirma, už tai, kad nerodo deramo reiklumo ir principingumo, ypač rūpinantis drausmės stiprinimu darbo

dalyvauti reiduose-patikrinimuose dar sudaro galimybę pasireikšti neūkiškumo ir neorganizuotumo faktams, kurių, deja, atskiruose objektuose vis dar pasitaiko.

Pasidalindami mintimis apie pribrendusį reikalą kiekviename darbo bare sudaryti sveiką darbinę nuotaiką, reiklumu ir pareigingumu pagrįstus tarpusavio santykius, ataskaitiniame susirinkime kalbėjęs Mechanizuotos kolonos viršininkas A.

ATASKAITOS IR RINKIMAI PARTINĖSE ORGANIZACIJOSE

vietose. Pagrįsti priekaištai buvo išsakyti darbų vykdytojų komunistui E. Bilevičiui, kurio vadovaujami žmonės Utenos rajone esančiuose objektuose neretai darbą pradeda pavėluotai, nes čia dar taikstomasi su darbo drausmės pažeidimais.

Kalbėdamas ataskaitiniame partiniame susirinkime komunistas vyr. darbų vykdytojas A. Novikas teigė, jog jo vadovaujamame statybininkų kolektyve žmonių darbiniam ir moraliniam auklėjimui teigiama įtaką daro reguliariau rengiami gamybiniai pasitarimai, kuriuose aptariami darbo organizavimo, darbo drausmės stiprinimo ir kiti aktualūs klausimai. Pirminės partinės organizacijos sekretoriaus pavaduotojo, liaudies kontrolės grupės pirmininko S. Petrausko nuomone, ateityje tikslinga būtų dar labiau skiepyti atsakomybę tiems komunistams, kuriems patikėtos kilnios liaudies kontrolierių pareigos, nes kai kurių liaudies kontrolės grupės narių pasyvumas, vengimas

Biltnas, elektromonteris B. Varnauskas, statybininkas K. Adulėkas ir kiti partiečiai sakė, jog darbų vykdytojais ir meistrais dirbantys komunistai privalo ne tik užtikrinti ritmingesni darbų jiems patikėtuose objektuose, bet ir jausli didesnę atsakomybę už žmonių idėjinę-politinę auklėjimą, jų prasmingą laisvalaikio organizavimą.

Planavimo skyriaus viršininkas komunistas J. Leščinskas, plačiau analizuodamas susirinkime aktualius uždavinius, susijusius su komunistų politinio akiračio plėtimu, ypač akcentavo mintį, jog komunistams politinio švietimo ir ekonominio mokymo mokymų užsiėmimuose ne tik būtina giliau įsisavinti teorinę medžiagą, bet ir ją panaudoti praktinėje veikloje: tikslinga partiečiams, visų pirma, užimti aktyvesnę poziciją kovojant už ekonomiką ir taupumą, juo labiau, kad tokia tematika numatoma rengti daugiau užsiėmimų. Susirinkimo eigoje vyko pokalbis ir apie tai, jog reikalinga ko-

lektivo dirbantiesiems dažniau organizuoti paskaitas ir politinformacijas dorovės, patriotinio ir internacionalinio auklėjimo, partijos vado ir užsienio politikos klausimais, tam darbu dažniau pasitelkti vietos lektorius ir politinformatorius.

Ataskaitiniame partiniame susirinkime nestigo dalykiškų minčių, pasiūlymų, jog reikalinga žymiai padidinti partinės organizacijos biuro reiklumą ir principingumą atskirų komunistų atžvilgiu, kad geresni poslinkiai vis tik įjautę vidinio-partinio darbo organizavimo srityje. Juk kai kurie partiniai susirinkimai buvo ruošiami dar pasukomis, juose pasigesta dalykiškesnio svarstymų klausimų aptarimo, neretas komunistas užima pasyvią, stebėtojišką poziciją arba ir visiškai nesiteikia atvykti į partinius susirinkimus.

Užtat šiam ataskaitiniame susirinkime kalba kryo apie būtiną reikalą sistemingiau partinio biuro posėdžiuose ir partiniuose susirinkimuose išklaisyti komunistų ataskaitas, kaip jie vykdo tiesiogines pareigas, visuomeninius įpareigojimus bei TSKP įstatų reikalavimus, kokį auklėjamąjį darbą atlieka šalia dirbančių draugų tarpe.

Kad komunistų sprendžiamos problemos ir aptariami uždaviniai būtų įtaigesni ir susilauktų aktyvesnio viso kolektyvo pritarimo, kaip buvo pabrėžta ataskaitiniame susirinkime, ateityje vertėtų dažniau rengti atvirus partinius susirinkimus, juose giliau ir argumentuotai aptarti kolektyvą jaudinančius klausimus.

St. Venckus

Ataskaitos ir rinkimai komjaunimo organizacijose

DARNUS KOLEKTYVAS

Anykščių sviesto gamyklos pirminės komjaunimo organizacijos ataskaitinio rinkiminio susirinkimo metu buvo pasakyta daug gražių žodžių apie Sviesto gamyklos pirminės komjaunimo organizacijos komjaunuolius — vairuotojų-pieno surinkėjų Artūrą Gindrėną, aparatininką Rimvydą Gudonį, laborantę Mariją Zilponytę ir kitus. Dauguma komjaunuolių sąžiningai atlieka jiems patikėtas pareigas, yra iniciatyvūs visuomenininkai. Juos jungia vienas bendras tikslas — gerinti produkcijos kokybę, tobulinti darbo organizavimą. Kiekvienas šios organizacijos komjaunuolis yra prisiėmęs asmeninius kompleksinius planus: „Mokomės komunizmo, statome komunizmą!“.

TSKP XXVI suvažiavimo išvakarėse įvyko gamyklos komjaunuolių lenininės įskaitos visuomeninės politinės atestacijos rezultatų susumavimas. Ši diena buvo tarsi komjaunimo organizacijos veiklos apžiūra, atskleidusi kiekvieno komjaunuolio asmeninį indėlį, sprendžiant komunizmo kūrimo uždavinius. Gamykloje diegiamos patriotinės iniciatyvos: „Dirbti našiai, be traumų, avarių ir saugumo technikos taisyklių pažeidimų“, „Nė vieno atsiliekancio šalia“, „Komjaunimo prolektoriaus“ būrys rajoninėje „Komjaunimo prolektorių“ būrių sieninės spaudos priemonių apžiūroje tarp Anykščių rajono pramonės ir statybos organizacijų užėmė II-ją vietą ir buvo apdovanotas LLKJS Anykščių rajono komiteto

garbės raštu.

Gana aktyviai komjaunuoliai dalyvauja organizuojamuose kultūrinio-maslinio darbo renginiuose, jie praveda paskaitas, susitikimus-poptes. Kiekvieną pavasarį ir rudenį į Tarybinę Armiją išvykstantiems jaunuoliams gamykloje organizuojamos išskilingos palydos, kurių metu įteikiamos būsimiems kariams atminimo dovanėlės, perskaitomi linkėjimai.

Pirminėje komjaunimo organizacijoje yra 22 VLKJS nariai. Kiekvienas iš jų savo charakterio, skirtingų polinkių, o visi drauge sudaro gana darnų kolektyvą. Pirminės komjaunimo organizacijos nariai, bendradarbiaudami su profsąjunginės ir kitų visuomeninių organizacijų aktyvistais, atidesnį dėmesį skiria jaunimo laisvalaikio, sportinio sąjūdžio vystymo problemoms spręsti. Tai buvo akcentuota pirminės komjaunimo organizacijos sekretorės V. Satkevičienės ataskaitoje ir komjaunuolių pasisakymuose.

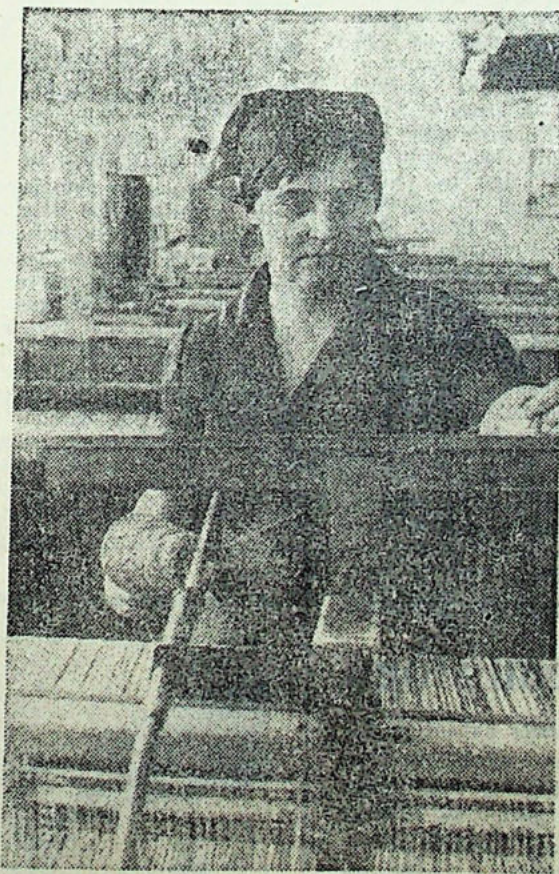
Tačiau pirmi iš komjaunimo organizacijos ataskaitiniame susirinkime buvo atskleisti ir dar pasireiškiantys komjaunuolių veikloje trūkumai. Ypač buvo pabrėžta, jog reikia daugiau dėmesio skirti socialistinio lenktyniavimo sąjūdžiui plėsti, jo viešumui gerinti, skatinti jaunimą aktyviai įsijungti į kovą už ekonomiką ir taupumą bei darbo drausmės stiprinimą.

„Komjaunimo prolektoriaus“ štabo pirmininkė Vida Stankevičiūtė, kalbėdama apie „Komjaunimo prolektoriaus“ būrio atliktą veiklą, pažymėjo, jog svarbu ne tik išaiškinti trūkumus ir pašalinti, pasireiškiančius kolektyvo darbe, bet ir aktyviau šalinti negeroves.

Susirinkime kalbėjo komjaunuoliai Marija Zilbonytė, Audrius Sarkunėlis, Rimvydas Gudonis savo pasisakymuose ypač akcentavo, jog būtina užtikrinti reiklų ir draugišką atmosferą jaunimo tarpusavio santykiuose, sudaryti pakilią darbinę nuotaiką ten, kur dirba komjaunuoliai.

Jaunąja komunistų pamaina, jų gražiais užmojais džiaugėsi ir susirinkime kalbėjusi Sviesto gamyklos pirminės partinės organizacijos sekretorė G. Repečienė.

J. Varnausklė
LLKJS Anykščių rajono komiteto biuro narė

Kasdien siekti vis didesnio darbo našumo, gerinti produkcijos kokybę. Tokios mintys išreiškėtos Rokiškio rajono Juodupės „Nemuno“ vilnos audinių fabriko cechuose kabančiuose šukiuose, plakatuose, sienlaikraščiuose. Vykdydami TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus, tekstilininkai kiekvieną mėnesį pasiekia vis geresnių rezultatų. Pirmųjų gretose yra ir audėja Eleonora Vaičekauskienė, aptarnaujanti ketverias bešaudyklines stakles. Sumani darbininkė, saviveiklininkė, viršijusi įsipareigojimus pernai ir naštai, kokybiškai dirbanti šiemet, apdovanota Darbo šlovės III laipsnio ir Darbo šlovės II laipsnio ordinais.

A. Zibollo nuotr.

RAJONE, SU KURIU LENKTYNIAUSAME

Darbštus mechanizatorius

Rokiškio rajono Kairelių kolūkyje visi gerai pažįsta ir gerbia mechanizatorių komunistą Joną Vainauską. Jis rodo pavyzdį jaunimui ir darbe, ir gyvenime. Darbštus,

platus profilio traktorininkas gerai prižiūri jam priskirtą techniką, padeda darbo draugams, globoja jaunuosius mechanizatorius.

Kolūkis specializuojasi

bulvininkystėje. Ši kultūra užima daugiau kaip 100 hektarų. Jonas Vainauskas kartu su kitais traktorininkais bulves sodino, jas kaupė ir dalyvavo derliaus nuėmimo. Triušas nenuėjo veltui. Bulvės gerai užderėjo.

Jonas Vainauskas gana atkakliai padirbėjo ir ardamas dirvas rudenį — dėdamas pamatą ateinančių metų derliui.

„Vandens lygis Cirkėjaus telkinyje pasiekė projektinę atžymą. Jame sukaupta daugiau kaip 2,5 milijardo kubinių metrų vandens. Tokia atsarga užtikrins netrikdomą hidroelektrinės darbą rudens ir žiemos laikotarpiu, kai Sulako upė ir jos intakai gerokai nusenka.“

„Kasdien atkuria po 60 įvairių markių motorų Valskybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprūpinimo komiteto Vladimiro srities susivienijimo kapitalinio traktorių variklių remonto naujo cecho srautinės linijos. Jos pasiekė projektinį galingumą.“

(TASS-ELTA)

J. BALTUŠIS ARMĖNIŠKAI

Lietuvių klasikinė ir šiuolaikinė literatūra didžiuojasi daugeliu išimčių prozos meistrų. Savitą vietą jų tarpe užima Juozas Baltušis, kurio kūryba jau dabar priklauso lietuvių literatūros aukso fondui. Tal aukštą meistrisko lygį pasiekusio autoriaus kūriniai, kuriuose jis, kaip tikras realistas, vaizduoja savo liaudies gyvenimą, išreiškia jos viltus ir troškimus. Todėl J. Baltušio kūryba tokia populiari Lietuvoje. Viena to populiarumo priežasčių yra ir grynai liaudiška, išraiškinga ir gyva kalba, sava ir suprantama kiekvienam skaitytojui.

Nuo pirmųjų žingsnių literatūroje iki dabartinės žymaus rašytojo padėties J. Baltušį skiria maždaug penki kūrybiniai dešimtmečiai — ilgas ieškojimų kelias. Niekada nenurimstantis, iškantis, keliantis sau vis naujus uždavinius rašytojas savo kūryboje liečia svarbias visuomenines problemas. J. Baltušis artimas visiems savo liaudies sluoksniams, yra jų svajų ir troškimų reiškėjas.

Literatūrinis J. Baltušio talentas pasireiškė pirmasis Didžiojo Tėvynės karo metais. Jis yra didelis psichologinio poveikio meistras, prasiskverbiantis į skaitytojo vidinį pasaulį. Jo kūrinių pasižymi tikslia psichologine nuostata, dvasinio pasaulio išsamiu atskleidimu. Skaitydami J. Baltušį, mes džiaugiamės, liūdime, žavimės, širstame, tartum visa tai būtų tikri gyvenimo įvykiai, ir nejaučiame, kad autoriaus tvirta valia mus veda, priverčia visa tai pajusti, išgyventi, daryti iš viso to teisingas išvadas.

J. Baltušis yra daugelio knygų autorius, ir visos jos atspindi savo laikmečio karštą dvasią.

Principingas, aistringas, savo liaudies ir visos žmonijos rūpesčiais degantis, visad pasiruošęs padėti kitiems, juos įkvėpti — toks yra žmogus ir rašytojas J. Baltušis. Beveik visi rašytojo kūrinių savo problemomis, turiniais ir veikėjais visuomenės yra susiję tarpusavyje, sudaro vieningą. Skaitydami jo kūrybą, mes kartu su autoriumi persikeliam į tyrą, švarų pasaulį, gimtojo kaimo žemdirbių pasaulį, kurį jis pavaizduoja poetiškai pakiliai ir gražiai. Tame pasaulyje žmogus neatskiriamas nuo gamtos, patys yra tos gamtos dalis ir tęsinys, žmogus ir gamta papildo vienas kitą. J. Baltušio kūrybai būdingas savitas humoras, kuris padaro kalbą dar sodresnę, lyg prityrusio virėjo pavartoti prieskoniai pagardina valgi ir suteikia jam originalumą.

Žymaus lietuvių prozaiko vardas seniai jau peržengė gimtosios Lietuvos sienas. Įvairių tautybių skaitytojai TSRS ir užsienyje talentingo lietuvių rašytojo kūrybą skaito savo gimtąja kalba. Skaito ją ir armėnų skaitytojai.

Dar šeštojo dešimtmečio pradžioje buvo išversti į armėnų kalbą pirmieji J. Baltušio apsakymai, kurie buvo išspausdinti periodikoje ir atskiriomis knygomis, o visai neseniai — 1978 metais „Sovietakan groh“ leidykla padėjo ant armėnų skaitytojo stalo J. Baltušio „Parduotos vasaros“. Kaip ir kiti jo kūrinių, taip ir „Parduotos vasaros“ susilaukė šilto ir palankaus armėnų skaitytojų

dėmesio. Jau prieš keletą metų apie šią knygą rašė įžymus armėnų literatūros kritikas Hakopas Salachianas:

„Juozas Baltušio romanas „Parduotos vasaros“ — tai gyvas ryšys su lietuvių pažangiosios literatūros tradicijomis, ypač su Zemaitės kūryba. Savo romane Baltušis pavaizdavo neigiamus reiškinius, būdingus buržuazinės Lietuvos kaimiečio psichologijai. Tačiau marksistinė-lenininė pasaulėžiūra apsiginklavęs rašytojas negali nematyti taip pat ir tų esminių poslinkių, kurie pasireiškė žmonių sąmonėje kaip istorinių ir socialinių sąlygų pasikeitimų rezultatas. J. Baltušio įvaigumas ypač pasireiškia tuo, kad jis savo romane pavaizdavo taip pat ir su ilgąmžiu atsilikimu ir prietarais kovojantį revoliucingą, besiveržiantį į rydleną lietuvišką kaimą. Šioje dirvoje išaugo lietuviško kaimo šviesulys, teigiamą pradžią išreiškiantis samdinto Petro paveikslas“ (H. Salachianas, „Klasika ir dabartis“, leidykla „Hajastan“, Jerevanas, 1971, 516—517 psl.).

Su šia armėnų kritiko nuomone sutinka ir armėnų skaitytojai, kuriems teko laimė savo gimtąja kalba skaityti šį reikšmingą lietuvių liaudies rašytojo Juozo Baltušio kūrinį.

Feliksas Bachčianinas

DANUTĖ PULOKAITĖ

„Ar žemėj žole pražydėk“

Saka nuriedės
Ir prie lango
Lengvas atodūsė
Glustelės.
Dūžk, manin neįėjęs.
Ar žemėj
Žole pražydėk.

Ant visų praečių
Kaip ant lileptų,
Ant visų vakarų
Pašvaisčių.
Arba iškirsk
Danguj eketę
Ir mane
Nugramzdink.

Kamienais pakilsim
Neregimos
Pagoniškos
Medžių dvasios,
Pasilink,
Juk matal —
Aš neraudu.
Aš tavo esu
Sesuo

Sakysi „ne“,
Kol atsibos,
Kol debesis
Viršum galvos
Pralėks apnuodytais sparnais.
Ir nepakels.
Ir nepakeis.

Tik tu
Tikėsi savimi.
Pavargusi, gera, švelni
Tu juk praeisi.
Juk praeisi
Už teisę
Pasilikt žmogum.

Kasmet A. Baranausko ir A. Vienuolio-Zukausko memorialinio muziejaus fondai pasipildo naujais eksponatais. Šiuo metu muziejuje sukaupta trylika tūkstančių saugojimo vienetų. Tai foto nuotraukos, knygos, įvairūs dokumentai, daiktai, susiję su anykštėnų rašytojų V. Vienuolio, A. Baranausko, J. Biliūno, L. Didžiulienės-Zmonos, K. Indžiūros vardais.

Gausiausias yra A. Vienuolio fondas, kuris, atleisdamas rašytojo 100-ųjų gimimo metinių jubiliejui, aišku, pasidarys turtingesnis. Juk dar daug kas turi A. Vienuolio laiškų, nuotraukų, knygų su autografais ir kt.

Jau šiais metais muziejus gavo 70 vertingų eksponatų, kurių didžiausią dalį padovanojo žmonės, gyvenę ar tebegyvenantys Anykščiuose. Vertingų dokumentų, foto nuotraukų ir knygų perdavė muziejui rašytojo gimnaziškai Bronė Leščiuviene ir Rapolas Saltenis, anykštėnai V. Braknienė, G. Prokofjeva, E. Dubrovienė, Z. Pakalnienė, A. Ulčinas, O. Jakeliūnienė, A. Stimbirienė, V. Dikčiuvienė, A. Vienuolio sūnus

Stasys Zukauskas, šiuo metu gyvenantis Kaune ir nuolat remiantis muziejų naujais eksponatais, atvežė labai įdomių daiktų: smuiką, pagamintą G. Helmerio 1745 m., rašytojo portfelį, keletą suvenyrinių drožinių, dokumentų.

Mokytoja Michalina Katilnienė daugelį metų rinko ir saugojo įvairių autorių spaudose skelbtus straipsnius apie A. Vienuolį, paruošė foto nuotraukų albumą, o šįmet visą šią sukaupią medžiagą padovanojo mums su tokia įrašu: „Kai prieš 24-rius metus rinkau šias nuotraukas, negalvojau, kad kada nors su jomis išsiskirsu, taip jos man buvo brangios ir reikalingos... Dabar, besitartinant Rašytojo šimtosioms gimimo sukakties metinėms, manau, kad tikslingiausia šiam albumui slėptis Rašytojo muziejuje...“.

Manome, kad anykštėnų tarpe atsiradęs dar ne vienas, suprantantis, jog jo turima medžiaga, vienokiu ar kitokiu būdu susijusi su A. Vienuolio vardu, taptų daug vertingesnė rašytojo muziejuje, kur ji būtų prieinama

visiems, tyrinėjantiems mūsų klasiko gyvenimą ir kūrybą.

Retas vyresnio amžiaus anykštėnas nėra pažinęs rašytojo, valstiniuko, LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputato, mokytojo, ekskursijų vadovo A. Vienuolio-Zukausko, bet tik maža dalis yra užrašę savo įspūdžius apie tą pažintį.

Apie visą dešimtmetį trukusią draugystę su A. Vienuoliu savo gana plačiuose atsiminimuose pasakoja mokytojai M. Katilnienė ir J. Katinas, apie rašytojo ryšius su Anykščių jaunaisiais literatais — V. Dikčiuvienė, A. Tyla, A. Paulavičius, apie A. Vienuolį, A. Baranausko muziejaus direktorių — A. Pečiūnas, apie jį — ekskursijų vadovą — G. Kolesnikovą, apie Zukauskų augintinę Galiną Antipovą — O. Ulčienė ir E. Pilinkienė. Labai šiltai dūnas, praleistas A. Vienuolio namuose — „žalihoje pilyje“ — prisimena buvusios Zukauskų nuomininkės mokytojos O. Saknienė ir Z. Pakalnienė.

Tai tik maža dalis to, kas galėtų būti užrašyta apie A. Vienuolį. Tikimės, kad prieš rašytojo jubiliejų ir kitą anykštėnų, kurių atsiminimų dar neturime, ras laiko juos užrašyti arba papasakoti muziejaus darbuotojams.

V. Zaslenė

A. Baranausko ir A. Vienuolio-Zukausko memorialinio muziejaus darbuotoja

Iš pradedančiųjų kūrybos

MOTINAI

Tavo mielojo veido ir balso
Pasilgau labai jau seniai.
Jeigu būčiau sapnu, tai naktį
Aplankyčiau tave būtinai.

Tavo veidą bučiuočiau nu-
liūdus,
Kai užmigtum pavargusi tu,
Prie tavosios krūtinės pri-
gludus
Aš ir juokčiaus, ir verkčiau
kartu

AIDAS

Išeinu į bundančią palaukę,
Tamsios eglės dunkso pa-
krašty.
Sūkteliu... Ir aidas atsišaukia,
O gal tu atsišaukei patį?

Nes kiekvienas aidas man
sugrįžta
Tarsi tavo balso atspindys.
Kyla rūkas, draikosi ir plyš-
ta —
Ir suvirpa nerami širdis.
Vlada Valniušytė
Anykščių III vidurinės
mokyklos X klasės moksleivė

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1981, X. 31

Po rudens nuauksintais medžiais.

J. Junevičiaus nuotr.

PELNINGA LABDARYBĖ

Jungtinėse Valstijose, kaip niekur kitur, veikia nesuskaituojama gausybė labdarybės sąjungų, fondacijų ir fondų. Jos kovoja prieš viską: vaikų paralyžį ir nedarbą, vėžį ir gangsterizmą, žemės drebulimus, epilepsiją ir t. t.

„Tai vis privatinės grupės, — rašo „Laisvė“, — kurios save vadina labdarinėmis. Gauname nuo jų laiškus, jie visuomet prašmatniai atspausdinti. Tos „labdarinės“ įstaigos turi ištaigingas raštines, gerai apmokamą personalą, aukštas algas gaunančius prezidentus“.

Bet štai patikėjau, kaip veikia tos draugijos. Tik ketvirtadalis gautų aukų naudojama medicinos pagalbai bei moksliniams tyrimams. Likę trys ketvirtadaliai skiriamai algoms išmokėti, raštinėms nuomoti ir t. t.

„Laisvė“ daro tokią išvadą: „Aukojantis žmogus turi būti tikras, kad jis aukoja skelbiamam tikslui, o ne kieno nors pelnui“.

VISISKAI SUSIPAINIOJO...

„Vilnis“ išspausdino vos kelių eilučių straipsnelį, bet jis labai ryškiai parodo, kaip painiojasi savo propagandiniame voratinklyje buržuaziniai nacionalistai. Cituojame išsiai:

„Amerikoje gyvenantiems lietuviams nacionalistams su propaganda, kad Lietuva rusinama, matyti, niekas neišsina. Simtai ir simtai Amerikos lietuvių jau lankėsi Lietuvoje ir nė vienas nerado, kad ju giminių vaikų tešnekėtu rusiškai, ir niekas jiems nebegali meluoti, kad Lietuva rusinama.“

Bet nacionalistai nebūtų nacionalistai, kad lietuvių melavę. Anądien „Draugas“ (nacionalistų laikraštukas — Red.) net per tris skilts paskelbė straipsnį, kad, girdi, „Maskvos faktika yra lietuvių sulenkinti, paskui — surusinti“.

Kodėl tokį straipsnį paskelbė? Ogi, kad nuvažiuavę į Lietuvą Amerikos lietuviai turistai Vilniuje girdėjo žmones lenkiškai kalbant. Vadinasi, žiūrėkite, lietuvius lenkina, o paskui rusins“.

AR BUS „TREČIOJI“ PARTIJA?

Toks klausimas neseniai iškilo JAV politinėje gyvenime. Amžini konkurentai dėl valdžios — respublikonai ir demokratai — tiek susikompromitavo, kad neteko daugumos amerikiečių pasitikėjimo.

Per praėjusius prezidento rinkimus daugiau negu pusė rinkėjų turėjusių teisę balsuoti, ją nepasinaudojo. Nebalsavo nei už respublikonus, nei už demokratus.

Viena didžiausių šalyje mašinų gamybos darbuotojų prūsųjunga neseniai pasiūlė sudaryti dar vieną partiją, kuri atstovautų tikriesiems liaudies interesams.

„Vilnis“ ta proga pastebi, kad kiekvieno pažangaus amerikiečio pareiga paremti šia idėja ir prisidėti, kad ji būtų įgyvendinta.

Tiesa, visi žino, priduria „Vilnis“, kad „trečioji“ partija jau seniai egzistuoja. — tai Komunistų partija. Bet stambaus kapitalo šalyje jai reikėtų nepaprastai sunku.

ZIORINT. KAIP ZIORESI

Pokario metais Vakarų Vokietijoje isikūrė lietuviškąją gimnaziją. Daugelį metų dirbukai ją vadino „tautinio švietimo“ centru visoje Europoje. Dabar gimnaziją lanko vos 60 mokinių.

„Laisvė“ rašo: „Tas faktas mūsų nedžiugina. Bet reikia suprasti, kodėl ta gimnazija miršta. Natūralus nutautėjimas yra vienas faktorių, bet yra ir kitas: gimnazija, užuot buvusi visos tautos kultūros švyturio, vis bandė būti politinė tvirtovė prieš naująją Lietuvos santvarką. Bet nieko iš to

neišėjo. Gal dėl to politinės „veiksnių“ grupės ir žiūri į tą gimnaziją su vis didesne apatija. Gal todėl jai ir leidžiama tyliai ir laipsniškai išnykti...“.

Taigi įvairaus plauko „vaduotojų“ požiūris į lietuvių nacionalinę kultūrą daugiau negu aiškus.

KOMENTARŲ NEREIKIA...

Oficialioji JAV statistika nemėgsta kalbėti apie šalies monopolistų turtus. Bet yla visada juk išlenda iš maišo.

„Vilnis“ rašo, kad netgi komercinė spauda negalėjo nuslėpti, jog JAV parlamento atstovų rūmuose susisuko lizdus 21 milijonierius, o senatė — 29. Ju algos per metus siekia 70 tūkstančių dolerių, dar apie 100 tūkstančių dolerių jie gauna iš kitų šaltinių.

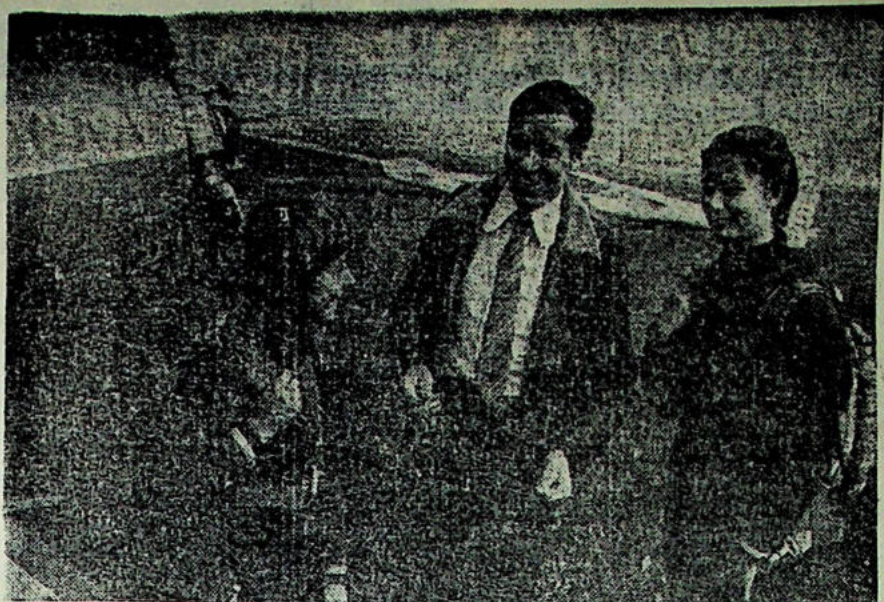
Laikraštis pateikia ir tokį faktą. Demokratas senatorius H. Metcelbaumas kitamet savo rinkiminei kampanijai galvoja išleisti 3,5 milijono dolerių.

(ELTA)

„Lap'ų medžiotojai“ baigė sezoną

Spalio 24—25 dienomis Kuršėnuose vyko „lapų medžioklės“ pirmenybių sezono uždarymas, kuriame dalyvavo penkios miestų ir trys rajonų komandos. Pirmą vietą miestų komandų tarpe iškovojo varžybų šeimininkai. Rajonų tarpe pirmą vietą užėmė Anykščių sporto-techninės mokyklos komanda, kurioje dalyvavo R. Binkytė, A. Stasiškaitė, V. Garnelis ir A. Mulevičius. Antroji vieta atiteko plungiečiams.

L. Barisaitė
Anykščių vaikų ir jaunimo sporto-techninės mokyklos metodininkė

Panevėžio aviacijos techninio sporto klubas penktą kartą iš eilės tapo šalies klubų lenktyniavimo nugalėtoju. Sklandytojų, aviamodelistų ir kitose sekcijose siekia meistriškumo 250 panevėziečių. Klubas yra paruošęs 19 sporto meistrų, daugiau kaip 50 pirmaatskyrininkų. Entuziastų jėgomis įrengta gera techninė bazė, kurioje organizuojamos jaunųjų sklandytojų sąjunginės varžybos.

NUOTRAUKOJE: klubo viršininkas, TSRS sporto meistras S. Noreika su jauniausiomis sklandytojomis medicinos seserim E. Maldulyte ir medicinos trečio kURSO mokslete R. Valonyte prieš skrydį.

A. Dilio nuotr. (ELTA)

SOCIALISTINĖ ŠALYS

PRAHA. „Teslos“ gamykla pradėjo eksportuoti į Tarybų Sąjungą naujo tipo telefono aparatus — numeris surenkamas mygtukais, o ne tradiciniu disku. Tokie aparatai įgalina vidutiniškai penkis kartus sparčiau sujungti abonentus.

SOFIJA. Trojano gamyklos „Maštroj“ kolektyvas pradėjo serijomis gaminti naujas stakles su skaitmeniniu programiniu valdymu. Neseniai Plovdive įvykusioje tarptautinėje pramonės mugėje jos pelnė aukso medalį. Šios staklės netrukus užims pagrindinę vietą įmonės produkcijos sąrašė. Jos gaminiai eksportuojami į 60 pasaulio šalių.

BUKARESTAS. Radios medžio apdirbimo kombinate stoji į rikiuotę naujas baldų fabrikas, kuris kasmet pagamins daugiau kaip 4 tūkstančius garnitūrų. Pirmą kartą šalies baldų pramonėje naujoji įmonė naudos ne tik esančius geoterminius vandens šaltinius, o ir šildyti ir daugeliui technologinių procesų. Rumunija užima vieną iš pirmųjų vietų pasaulyje pagal baldų eksportą. Jos stambi prekybos partnerė šioje srityje yra Tarybų Sąjunga.

(TASS-ELTA)

BALIUI LAUCIUI
Nuosirdžiai Jus užjaučiame dėl branglos žmonos mirties.
Nežinybinės apsaugos poskyrio darbuotojai

Nuosirdžiai užjaučiame ANANĄ VAREIKĄ, mirus seseriai.
Anykščių greitosios medicininės pagalbos darbuotojai

Redaktorius ST. VINCIONAS

Reikalinga

Anykščių miškų ūkiui reikalingi vairuotojai, tekintojai ir darbininkai miško ruošoje.

Direktorius

Anykščių RVKS duonos kombinatui reikalingi gamybos darbuotojai, duonos kroviai, valytojos.

Kreiptis į direktorių, arba skambinti telef. 5-15-80.
Administracija

Mirus ONAI MARCINKEVICIENEI, reikiame nuosirdžią užuojautą velionės vaikams.
Mediniai, Ustinavičienė, Cekanauskai, Balčiūnai, Baltrūnai

Mirus VLADAI LAUCIENEI, reikiame nuosirdžią užuojautą velionės vyrui ir dukroms.
Anisimovai, Pranckūnai, Aleknavičiai

ALBINAI STATULEVICIOTEI
Dėl mylimos sesers mirties reikiame nuosirdžią užuojautą.
Anykščių gyvulių priežiūros punkto darbuotojai

Daug nuosirdžių užuojautos žodžių skirlame ZITUTEI NUGARITEI dėl tėvelio mirties.
Anykščių 2-os vidurinės mokyklos 1b klasės mokiniai ir auklėtoja

ONUTEI JUODELIENEI
Reikiame nuosirdžių užuojautą dėl mylimos sesers mirties.
Rukšiai, Motiejūnai, Gindrienė, Karosai, Siliniai

VALEI NUGARIENEI
Nuosirdžiai Jus užjaučiame dėl brangaus vyro ankstyvos mirties.
Anykščių rajono Centrinės ligoninės virtuvės ir pieno mišinių virtuvės darbuotojai

Dekoja

Nuosirdžiai dėkojame K. Staro kolūkio pirmininkui P. Laužikui, bendradarbiams, giminėms, kaimynams, draugams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mamą Marijoną Pavilonienę.

Duktė ir sūnus

Nuosirdžiai dėkojame visoms įstaigoms ir organizacijoms, ūkiams, bendradarbiams, giminėms, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą tėvelį Povilą Pajarską.

Valkai

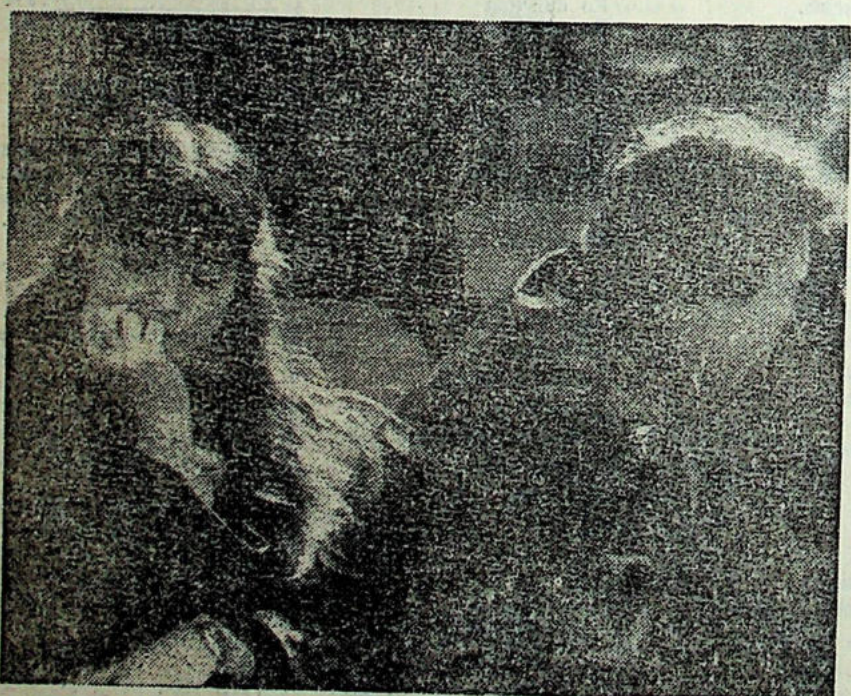
BRONIUI STATULEVICIUI
Giliaus liūdesio valandą, mirus mylimai seseriai, reikiame nuosirdžią užuojautą.
Anykščių miškų ūkio pirminė partinė organizacija

BRONIUI STATULEVICIUI
Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia liūdesio valandą, mirus mylimai seseriai.
Anykščių miškų ūkio darbuotojai

Mirus ilgametei ligoninės darbuotojai ONAI MARCINKEVICIENEI, nuosirdžią užuojautą vaikams ir artimiesiems reikiame Troškūnų ligoninės darbuotojai.

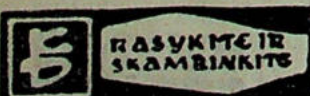
Troškūnų VK darbuotojai reikiame nuosirdžių užuojautą BIRUTEI TYLIENEI dėl jos branglos motinos mirties.

Mirus ilgametei akušerinio-ginekologinio skyriaus darbuotojai VLADAI LAUCIENEI, nuosirdžiai užjaučiame velionės vyrą, dukras ir artimuosius.
Bendradarbiai

Tenka ir susimąstyti...

J. Junevičiaus nuotr.

234930, Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

«Коллективнис дарбас» («Коллективный труд») — орган Анишкияйского районного комитета КП Литвы и Анишкияйского районного Совета народных депутатов. Редактор С. Винционас, г. Анишкияй (на литовском языке)

Spausdinama rotacine mašina, pusės „Pravdos“ formato. Tiražas 11.272. Užsak. Nr. 1652
Rinko Panevėžio spaustuves Anykščių skyrius. Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė J. Janonio 31.
Indeksas 87262.